392R2158

31.7.92 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 217/3

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2158/92,

annettu 23 päivänä heinäkuuta 1992,

metsäpalojen torjunnasta yhteisössä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 130 s artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen(1),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon(2),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon(3),

sekä katsoo, että

metsät vaikuttavat olennaisesti perustasapainon säilyttämiseen erityisesti maaperän, vesistöjen, ilmaston, eläimistön ja kasviston kohdalla,

tämän vuoksi metsät edistävät maatalouden ja maaseutuympäristön, joiden olemassaolon edellytykset voivat olla suuressa määrin riippuvaisia ympäröivistä metsistä ja niiden hyvästä kunnosta, säilyttämistä ja kehittämistä,

erityisesti yhteisön eteläisillä alueilla näitä metsien tehtäviä uhkaavat metsäpalot, jotka vaurioittavat laajoja metsäalueita joka vuosi,

metsäpalojen torjunta on yhteisölle erityisen kiireellinen ja tärkeä kysymys, ja yhteisön on tuettava voimakkaammin jäsenvaltioiden ponnistuksia parantaa niiden torjuntaa,

tulipalojen sekä palaneiden alueiden lukumäärän ja laajuuden vähentämiseksi yhteisön on suunnattava avustuksensa palojen syiden torjuntaan sekä säädettävä palojen ehkäisytoimenpiteistä ja metsien valvontatoimenpiteistä,

yhteisön on suunnattava avustuksensa ensisijaisesti alueille, joita metsäpalovaara uhkaa pysyvästi tai säännöllisin väliajoin; yhteisön alue olisi siis luokiteltava metsäpalovaaran todennäköisyyden mukaan ja avustus olisi määriteltävä kullekin alueelle metsäpalovaaran todennäköisyyden mukaan,

erityisesti alueilla, joilla metsäpalovaaran todennäköisyys on suuri, on yhteisön osallistuttava sellaisten yhtenäisten metsäpalojen torjuntasuunnitelmien toteuttamiseen, joihin sisältyvät sekä syiden poistaminen että palonehkäisy- ja valvontajärjestelmien luominen ja parantaminen,

jäsenvaltioiden ja yhteisön tason tietopankki voi olla tärkeä väline metsäpalojen torjuntajärjestelmän parantamiseksi,

suunniteltujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö; tämä yhteistyö voidaan varmistaa pysyvässä metsäkomiteassa,

tässä asetuksessa olisi säädettävä viisi vuotta kestävästä ohjelmasta,

mainitun monivuotisen ohjelman täytäntöönpanoon arvioidaan tarvittavan 70 miljoonaa ecua; nykyisten taloudellisten näkymien perusteella vuodelle 1992 arvioidaan tarvittavan 12 miljoonaa ecua, ja

talousarviovuoden 1992 jälkeen ohjelman rahoittamiseen tarvittavien rahamäärien on sisällyttävä yhteisön voimassaolevaan taloussuunnitelmaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1 Laaditaan yhteisön toimintasuunnitelma metsäpalojen torjumiseksi, jäljempänä 'toiminta', metsien suojelun lisäämiseksi ja erityisesti niiden ponnistusten tehostamiseksi, joita on tehty metsäekosysteemien ylläpitämiseksi ja valvomiseksi, ja niiden myönteisten vaikutusten varjelemiseksi, joita metsillä on maaseutualueille.

2 Toiminnan tavoitteena on:

— vähentää metsäpalojen syttymistä,

— vähentää palaneiden alueiden kokoa.

(1) EYVL N:o C 312, 3.12.1991, s. 7
(2) Lausunto on annettu 10.7.1992.
(3) EYVL N:o C 106, 27.4.1992, s. 1

3 Toimintaan kuuluvat seuraavat toimenpiteet:

a) metsäpalojen syiden tunnistaminen ja metsäpalojen torjuntakeinojen määrittely sekä erityisesti:

— palojen syiden ja alkuperän tutkiminen,

— palojen syiden ja alkuperän poistamista koskevien toimintaehdotusten tutkiminen,

— tiedotus- ja valistuskampanjat;

b) olemassaolevien ehkäisyjärjestelmien toteuttaminen tai parantaminen ja erityisesti suojarakenteiden kuten metsäautoteiden,metsäteiden, vedenottopaikkojen, palonkatkaisulinjojen ja raivattujen ja hakattujen alueiden toteuttaminen ja palontorjuntatarkoituksessa suoritettavat metsänhoitotoimet yleismaailmallisen metsämaiden palontorjuntastrategian mukaisesti;

c) metsien valvontajärjestelmien luominen tai parantaminen, mukaan lukien ehkäisevästi vaikuttava valvonta ja erityisesti kiinteiden tai liikkuvien valvontarakenteiden asentaminen sekä viestintävälineiden hankinta;

d) näihin liittyvät toimenpiteet ja erityisesti:

— pitkälle erikoistuneen henkilöstön koulutus,

— analyyttisten tutkimusten suorittaminen sekä koe- ja esittelyhankkeet, jotka käsittelevät uusia menetelmiä, menettelytapoja tai teknologiaa ja jotka on tarkoitettu lisäämään toiminnan tehokkuutta.

2 artikla

1 Jäsenvaltioiden on luokiteltava alueensa metsäpalovaaran todennäköisyyden mukaan. Metsäpalovaaran todennäköisyyden mukaan luokitellun alueen on yleensä vastattava vähintään tason NUTS III hallinnollisia alueita.

2 Suuren metsäpalovaaran alueiksi voidaan luokitella ainoastaan alueet, joilla pysyvä tai säännöllisesti toistuva metsäpalovaara uhkaa vakavasti luonnon tasapainoa, ihmisten ja omaisuuden turvallisuutta tai kiihdyttää maaseudun autioitumista.

Suuren metsäpalovaaran alueiksi voidaan luokitella ainoastaan alueet, jotka sijaitsevat:

— Portugalissa,

— Espanjassa,

— Ranskassa (Akvitanian, Keski-Pyreneiden, Korsikan, Languedoc-Roussillonin ja Provence-Alpes-Côte d'Azurin alueilla sekä Ardèchen ja Drômen departementeissa),

— Italiassa (Mezzogiornossa, Laziossa, Toscanassa, Liguriassa, Umbriassa, Marchessa, Emilia-Romagnassa, Piemontissa sijaitsevissa Cuneon ja Alessandrian maakunnissa, Pavian maakunnassa Lombardiassa ja maan pohjoisosassa metsitetyillä vuoristoalueilla,

— Kreikassa.

Jäsenvaltion perustellusta hakemuksesta muitakin kuin edellisessä alakohdassa mainituilla yhteisön alueilla sijaitsevia alueita voidaan hyväksyä alueiksi, joilla on suuri metsäpalovaara.

3 Keskisuuren metsäpalovaaran alueiksi voidaan luokitella alueet, joilla metsäpalovaara ei ole pysyvä tai säännöllisesti toistuva, mutta se uhkaa merkittävästi metsäekosysteemejä.

4 Muut yhteisön alueet katsotaan vähäisen metsäpalovaaran alueiksi.

5 Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo vaaran todennäköisyyden mukaan luokitelluista alueista viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

Komissio päättää luetteloiden hyväksymisestä 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 artikla

1 Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle metsäpalojen torjuntasuunnitelmat niiden alueiden osalta, jotka on luokiteltu suuren tai keskisuuren palovaaran alueiksi, ja annettava tietoja myös metsäpalojen torjuntatoimenpiteistä, jotka on jo toteutettu yhteisön taloudellisella avustuksella, sekä tietoja erilaisten toimenpiteiden tehokkuuden arvioinnista.

2 Suuren metsäpalovaaran alueita koskeviin suunnitelmiin on sisällyttävä:

a) selvitys mainitun alueen tai sen osa-alueen palonehkäisy- ja valvontajärjestelmän nykytilasta ja käytettävissä olevista palontorjuntatavoista sekä kuvaus menetelmistä ja menettelytavoista, joita käytetään metsäpalojen torjunnassa;

b) tilasto metsäpaloista viideltä edelliseltä vuodelta sekä kuvaus ja määritys todetuista pääasiallisista syistä paloihin;

c) ilmoitus tavoitteista, jotka on tarkoitus saavuttaa suunnitelmakauden päättymiseen mennessä seuraavilta osin:

— pääasiallisten syiden poistaminen tai vähentäminen,

— ehkäisy- ja valvontajärjestelmien parantaminen,

— torjuntajärjestelmien parantaminen;

d) kuvaus tavoitteiden saavuttamiseksi suunnitelluista toimenpiteistä;

e) tiedot metsäpalojen torjunnan osapuolista ja yksityiskohtaiset säännöt näiden osapuolten toiminnan yhteensovittamisesta.

3 Keskisuuren metsäpalovaaran alueita koskeviin suunnitelmiin on sisällyttävä:

a) selvitys mainitun alueen tai sen osa-alueen palonehkäisy- ja valvontajärjestelmän nykytilasta ja käytettävissä olevista palontorjuntatavoista sekä kuvaus menetelmistä ja menettelytavoista, joita käytetään metsäpalojen torjunnassa;

b) ilmoitus tavoitteista, jotka on tarkoitus saavuttaa suunnitelmakauden päättymiseen mennessä seuraavilta osin:

— pääasiallisten syiden poistaminen tai vähentäminen,

— ehkäisy- ja valvontajärjestelmien parantaminen;

c) kuvaus tavoitteiden saavuttamiseksi suunnitelluista toimenpiteistä;

d) tiedot metsäpalojen torjunnan osapuolista ja yksityiskohtaiset säännöt näiden osapuolten toiminnan yhteensovittamisesta.

4 Komissio antaa lausuntonsa metsäpalojen torjuntasuunnitelmista kolmen kuukauden kuluessa niiden tiedoksi saamisesta neuvoteltuaan päätöksellä 89/367/ETY(1) perustetun pysyvän metsäkomitean kanssa.

5 Metsiä koskeviin toimenpiteisiin yhteisöltä saatavan rahoituksen edellytyksenä alueilla, joilla metsäpalovaara on luokiteltu suureksi tai keskisuureksi, on 1 päivästä tammikuuta 1993 metsäpalojen torjuntasuunnitelmien hyväksyminen ja mainittujen toimenpiteiden toteuttaminen näiden suunnitelmien mukaisesti.

4 artikla

1 Ennen marraskuun 1 päivää kunakin vuonna jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle hankkeensa tai ohjelmansa, joiden päämääränä on metsäpalojen torjunnan lisääminen.

2 Hankkeet ja ohjelmat voivat koskea:

— suuren metsäpalovaaran alueiden osalta 1 artiklan 3 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä,

— keskisuuren metsäpalovaaran alueiden osalta 1 artiklan 3 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sekätiedotus- ja valistuskampanjoita.

3 Komissiolle voidaan toimittaa 1 päivästä marraskuuta 1992 alkaen ainoastaan 3 artiklassa tarkoitettuihin suunnitelmiin kuuluvia hankkeita ja ohjelmia, joista komissio on antanut myönteisen lausunnon.

Etusija annetaan 1 päivästä marraskuuta 1992 alkaen ohjelmille.

4 Yksityiskohtaiset säännöt 1 kohdan soveltamisesta annetaan 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 Ohjelmiin, joilla on useita päämääriä, on sisällyttävä tiedot kustannusten jakautumisesta suunniteltujen torjuntatoimenpiteiden kesken.

5 artikla

1 Komissio vastaa tässä asetuksessa tarkoitetun metsäpalojen torjuntatoiminnan yhteensovittamisesta ja seurannasta. Se voi turvautua erityisesti tutkimuslaitosten ja tieteellisten tai teknisten neuvonantajien palveluihin.

2 Toiminnan yhteensovittaminen ja seuranta koskee erityisesti yhteisön avustuksia, joiden tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita laatimaan metsäpaloja koskeva tietojärjestelmä, jonka avulla pyritään:

— edistämään metsäpaloja koskevaa tiedonvaihtoa,

— arvioimaan jatkuvasti jäsenvaltioiden ja komission toteuttaman metsäpalojen torjuntatoiminnan tehoa,

— arvioimaan vaaran ajankohdan, asteen ja syyt,

— kehittämään metsäpalojen torjuntaa koskevia strategioita ja erityisesti poistamaan tai vähentämään metsäpalojen syitä.

3 Yksityiskohtaiset säännöt 2 kohdan soveltamisesta annetaan 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Ne koskevat erityisesti tietojen luonnetta, vertailukelpoisuutta ja kokoamista sekä edellytyksiä saada käyttää kerättyjä tietoja.

(1) EYVL N:o L 165, 15.6.1989, s. 14

4 Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tietojen keruun alueille, joilla metsäpalovaara on suuri tai keskisuuri.

5 Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tietojärjestelmien valmistelua varten komissio voi rahoittaa koehankkeita, jotka koskevat ensisijaisesti niiden tavoitteiden toteuttamiskelpoisuutta, joihin näillä järjestelmillä pyritään. Nämä hankkeet laaditaan yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

6 artikla

1 Komissio päättää yhteisön taloudellisesta osallistumisesta jäsenvaltioiden esittämiin 4 artiklassa tarkoitettuihin hankkeisiin ja ohjelmiin. Ennen taloudellisen tuen myöntämistä on neuvoteltava pysyvän metsäkomitean kanssa.

2 Yhteisön taloudellinen osallistuminen 1 artiklan 3 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin voi olla:

— enintään 50 prosenttia komission hyväksymistä kustannuksista suuren metsäpalovaaran alueilla,

— enintään 30 prosenttia komission hyväksymistä kustannuksista keskisuuren metsäpalovaaran alueilla.

3 Yhteisön on vastattava 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta yhteensovittamisesta aiheutuvista kustannuksista. Yhteisön taloudellinen osallistuminen jäsenvaltiolle 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tietojärjestelmän luomisesta aiheutuviin kustannuksiin voi kuitenkin olla:

— enintään 50 prosenttia kustannuksista suuren metsäpalovaaran alueita koskevista toimista,

— enintään 30 prosenttia kustannuksista keskisuuren metsäpalovaaran alueita koskevista toimista,

— enintään 15 prosenttia kustannuksista muita alueita koskevista toimista.

4 Metsäpalojen torjuntahankkeet ja -ohjelmat, jotka saavat taloudellista tukea jonkin muun yhteisön järjestelyn kautta, eivät voi saada tämän asetuksen mukaista taloudellista tukea.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomaiset ja toimielimet, joilla on valtuudet suorittaa tämän asetuksen mukaisesti toteutetut toimenpiteet, sekä viranomaiset ja toimielimet, joille komission yksiköt korvaavat yhteisön taloudellista osallistumista vastaavat määrät.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on kansallisten lakiensa, asetustensa ja hallinnollisten määräystensä mukaisesti toteutettava toimenpiteet, jotka ovat tarpeen:

— varmistamaan, että yhteisön rahoittamat toimet todella suoritetaan, ja että ne suoritetaan säännöllisesti,

— estämään sääntöjenvastaisuudet,

— korvaamaan summat, jotka on menetetty sääntöjenvastaisuuksien tai laiminlyöntien seurauksena.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki ensimmäisen alakohdan mukaisesti tarvittavat tiedot ja toteutettava kaikki tarkastuksia mahdollisesti helpottavat toimenpiteet, mukaan luettuna paikan päällä tehtävät tarkastukset, joita komissio pitää tarpeellisina yhteisön rahoituksen hoitoa varten. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tätä varten toteutetuista toimenpiteistä.

9 artikla

1 Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa pysyvän metsäkomitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2 Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komissio ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3 a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä ja soveltaa niitä välittömästi.

10 artikla

1 Toiminnan kestoaika on viisi vuotta 1 päivästä tammikuuta 1992 alkaen.

2 Toiminnan toteuttamiseen tarvitaan yhteisön varoja arviolta 70 miljoonaa ecua, mihin määrään sisältyy 12 miljoonaa ecua vuodelle 1992 vuosien 1988–1992 taloudellisten näkymien mukaisesti.

Ohjelman myöhempänä soveltamisaikana summan on oltava yhteisön voimassaolevan talousarvion mukainen.

Talousarvioviranomaisen on määriteltävä kunakin talousarviovuonna käytettävissä olevat määrärahat ottaen huomioon Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta 21 päivänä joulukuuta 1977 annetun varainhoitoasetuksen(1) 2 artiklassa tarkoitetut hyvän talousjohtamisen periaatteet.

3 Ennen 1 kohdassa tarkoitetun ajan päättymistä neuvosto tutkii tätä asetusta uudelleen komission ehdotuksesta toimintakertomuksen perusteella, jota on täydennetty erityisesti tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaisilla toimenpiteiden tehokkuuden arviointia koskevilla tiedoilla.

11 artikla

Metsäpalojen torjunnasta yhteisössä 17 päivänä marraskuuta 1986 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 3529/86(2) sovelletaan edelleen ennen 1 päivää tammikuuta 1992 aloitettuihin hankkeisiin ja ohjelmiin.

12 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1992.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 1992.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

John COPE

(1) EYVL N:o L 356, 31.12.1977, s. 1. Asetus, sellaisena kun se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 610/90 (EYVL N:o L 70, 16.3.1990, s. 1)

(2) EYVL N:o L 326, 21.11.1986, s. 5. Asetus, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1614/89 (EYVL N:o L 165, 15.6.1989, s. 10)